

[Johs. Larsen (Tune).]

arvede pletter i det foreliggende lovforslag, er det, fordi jeg kunne ønske derigennem at bidrage til, at disse pletter måtte forsvinde, såfremt forholdene skulle tvinge os til at vedtage kornlove efter denne.

Endnu et problem af teknisk art vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning om, nemlig klidpriserne i forhold til priserne på afliveringsbrødkornet. Brødkornet skal afliveres til en pris af 50 kr. pr. 100 kg, og som prisforholdene ligger i øjeblikket, må vi regne med en klidpris på 60—70 kr. Jeg vil gerne fremhæve, at dette er et forhold, som det er vanskeligt for landmændene at forstå; at man afliverer 100 kg hvede, og at klid, når man vil erhverve sig dette i stedet til opfodring, koster 10—15 kr. mere, det har man vanskeligt ved at forstå, og det bidrager til, at man i landmændenes kredse betragter en sådan lov med mere skepsis. Jeg ved, at man har behandlet spørgsmålet i det udvalg, der har været nedsat i folketinget, og at man er vejet tilbage for at gennemføre ændringer på dette punkt. Jeg vil gerne bede den højtærede landbrugsminister, når han tager ordet igen, gøre rede for de administrative vanskeligheder, som man mener er forbundet med en rettelse på dette punkt, for at det kan komme til at stå klart udadtil, hvad der her har været afgørende for udformningen af loven.

Under forhandlingerne om dette lovforslag har man skiftet ord om, hvilken indflydelse kornloven ville få på landbrugsproduktionen. Meningerne har her været delt, idet nogle har ment, at kornloven i den form, den nu har fået, ville få den indflydelse på landbrugsproduktionen, at den ville bevæge sig i nedadgående retning. Andre har ment, at lovens indflydelse på landbrugsproduktionen ville være af meget ringe betydning. Jeg vil gerne gøre enkelte bemærkninger i anledning af dette ordskifte.

Det er klart, at det, der har været afgørende for landbrugsproduktionens vækst i de to sidste år — og det er jo egentlig først i de to sidste år, at landbrugsproduktionen rigtig er vokset; den befandt sig på et lavmål i 1948, og fra dette lavmål har vi bevæget os frem til en landbrugsproduktion, der nu er lige så stor, som den, vi havde før krigen —, er væksten i høstudbyttet og dernæst væksten i importen af råvarer til vor foderproduktion. Jeg kan nævne, at i 1950 stod der til rådighed for vor landbrugsproduktion her i landet 39 millioner afgrødeenheder mere, end der stod til rådighed for os i 1948; det betyder noget for

landbrugsproduktionens vækst, og det er dette, vi har bygget den ud på, udvidet vore besætninger, øget vor årlige produktion på. Af disse 39 millioner afgrødeenheder, som vi havde mere, hidrørte de 34 fra øget høstudbytte, og de 5 hidrørte fra øget import. Det er klart, at det er disse to faktorer, vort høstudbytte og vor import, som hovedsagelig bestemmer vor landbrugsproduktions størrelse, og jeg vil gerne i denne forbindelse gøre opmærksom på, at vel udgør de importerede fodermængder kun en 5—6 pct. af hele den næringsmasse, der stod til rådighed for dyr og mennesker her i landet, men den betyder overordentlig meget i vor husdyrbrugsproduktion. På den importerede fodermasse er vi i stand til at producere 140 mill. kg flæsk, hvilket svarer noget nær til 75 pct. af den eksporterede flæskemængde sidste år. Jeg understreger dette, for at man kan være klar over, hvilken betydning det har at fastholde importen af foderkorn og olie-kager.

Kornlovens virkning, landøkonomisk set, er efter min opfattelse den, at den flytter om på produktionen, idet nogle må indskrænke deres husdyrbrugsproduktion og andre kan udvide den, og i omflytningsperioden kan der blive mulighed for en nedgang i produktionen. Jeg indser meget vel, at kornloven ikke indskrænker den fodermængde, der er til rådighed, men selve omflytningsprocessen kan give anledning til en midlertidig nedgang; en sådan virkning må man i hvert fald regne med.

Forslaget til kornloven er fremkaldt af uvished med hensyn til mulighederne for import af brødkorn, og dette hensyn bøjer landbruget sig villigt for. Men lovforslaget er tillige et led i et politisk forlig, som har en sanering af de økonomiske forhold for øje, og derved kommer kornloven også til at stå med et skær af politik over sig og giver anledning til stemninger og opfattelser, som særlig er mærkbare i landbrugernes kredse, de mennesker i vort land, som loven berører stærkest, og jeg vil gerne til slut sige et par ord derom.

Landbruget føler, at det med kornloven og bindingen af hjemmemarkedets priser på landbrugsvarer bringer sit offer på fællesskabets alter; men man øjner ikke — sådan føles det i landbrugernes kredse — tilsvarende eller blot relativt tilsvarende ofre fra andre befolkningsgrupper i landet, og det er denne uvilighed fra de andre befolkningsgrupper til at yde deres skærv, der fremkalder mistrøstighed og forstemmelse i landbrugernes kredse. Vi ventede